

НАПРЯМ 5. МУЗИЧНЕ МИСТЕЦТВО. АУДІОВІЗУАЛЬНЕ МИСТЕЦТВО ТА ВИРОБНИЦТВО. ДИЗАЙН

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-479-8-74>

СПЕЦИФІКА РОБОТИ З МУЗИЧНИМ ТВОРОМ В РАМКАХ ДИСЦИПЛІНИ «СЦЕНІЧНИЙ СПІВ»

Архіпова Н. Є.

*здобувачка другого року третього (освітньо-наукового) рівня
вищої освіти,*

*старший викладач кафедри музичного мистецтва та звукорежисури
Міжнародний гуманітарний університет*

*Науковий керівник: **Каплун Т. М.***

*кандидат мистецтвознавства, доцент,
завідувачка кафедри музичного мистецтва та звукорежисури
Міжнародний гуманітарний університет
м. Одеса, Україна*

Дисципліна «Сценічний спів» посідає одне з найважливіших місць у переліку професійних дисциплін кваліфікації «Актор музичного театру (мюзикл)» спеціальності 025 Музичне мистецтво. Синтетичність та багатозадачність цієї кваліфікації вимагає врахування деяких особливостей викладання, які виходять за рамки звичайних вимог до сольного співу.

1. Роль образу і персонажу у музичному творі. Співак у мюзиклі завжди працює в межах поведінки певного сценічного персонажа, дій і обставин які відбуваються у цю саму мить. Завдання співака – актора – не лише виконати пісню, але й переконливо втілити роль, занурити глядача в емоційний і сюжетний контекст історії, що розгортається на сцені.

2. Вокальні вимоги. Артист мюзиклу повинен бути універсальним вокалістом, так як його репертуар може включати музичні стилі від класичної опери до сучасної популярної музики. Виконавець має володіти різними техніками співу: від легкого «Leggit» звучання до потужного «belt». Також важливо дотримуватися драматичних вимог і вокально підтримувати розвиток сюжету.

3. Акторська майстерність. Виконавець у жанрі «мюзикл» має бути актором у повному сенсі цього слова. Його гра включає не тільки вокал, а й пластику, міміку та хореографію. У мюзиклі співак постійно взаємодіє

з іншими персонажами та змінює свою поведінку відповідно до розвитку дії. Також, відповідно драматургії твору, змінюється емоційне навантаження, тембральні барви, вокальні прийоми тощо.

4. Формат виступу. Співак у мюзиклі працює в рамках театральної постановки, він не має напряду взаємодіяти з глядачем та не звертається безпосередньо до публіки. Актор має створити умови, на які публіка відреагує. Також важливо, що його виступ є частиною цілісного твору. Головна мета – органічно вписати вокальний номер у загальну драматургію та донести історію, яку розповідає мюзикл.

5. Фізичні навантаження. Артист мюзиклу повинен співати, рухатися у танці і застосовувати акторську майстерність одночасно. Вокальна партія часто виконується в поєднанні зі складною хореографією чи сценічною дією, що вимагає високого рівня підготовки та фізичної форми. Також актор мюзиклу повинен втілювати усі три засоби виразності одночасно, як одне ціле.

6. Взаємодія з музичним матеріалом. Співак мюзиклу повинен суворо дотримуватися авторського задуму. Вокальна та драматична інтерпретація підпорядковуються тексту, музиці та вимогам режисера.

Варто зазначити, що акторська гра у мюзиклах впродовж виконання музичного номеру не є цілком натуралістичною. Однак у сучасних постановках, як нових, так і у відновленнях класичних творів, спостерігається тенденція до реалізму. Сьогоднішня аудиторія прагне «справжності»: якщо виконання виглядає неприродним, воно вважається фальшивим. Водночас натуралізм і музичний театр несумісні повною мірою, адже масштаб мюзиклу значно перевищує буденне життя. Супровід оркестру також додає виконанню вокального номеру особливого виміру та вимагає шукати нові засоби виразності, які здатні торкнутись серця глядача.